2025/1955

1.12.2025

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2025/1955

af 29. september 2025

om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2411 om beskyttelse af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) 2023/2411 af 18. oktober 2023 om beskyttelse af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter og om ændring af forordning (EU) 2017/1001 og (EU) 2019/1753 ([1]), særlig artikel 11, stk. 2, artikel 22, stk. 8, og artikel 33, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved forordning (EU) 2023/2411 blev der oprettet et EU-specifikt system for beskyttelse af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter.

(2) For at øge retssikkerheden og klarheden er det vigtigt at præcisere kravene til den dokumentation, der ledsager ansøgningen, på en klar og udtømmende måde.

(3) For at lette behandlingen af ansøgninger og fremskynde behandlingsproceduren er det vigtigt yderligere at beskrive de oplysninger der skal indgives til kontoret, for at ansøgninger om registrering kan antages. For at muliggøre en effektiv revurdering af afgørelser truffet af afdelingen for geografiske betegnelser i første instans på grundlag af en gennemsigtig, grundig, retfærdig og upartisk klageprocedure ved appelkammeret, som er tilpasset den særlige karakter af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter og tager hensyntagen til principperne i forordning (EU) 2023/2411, bør retssikkerheden og forudsigeligheden styrkes ved at præcisere og specificere procedurereglerne.

(4) For at sikre en effektiv organisation af appelkammeret bør visse bestemmelser i afsnit V i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/625 ([2]) finde tilsvarende anvendelse på klager i henhold til artikel 33 i forordning (EU) 2023/2411.

(5) Nærværende delegerede forordning bør finde anvendelse fra den 1. december 2025 i overensstemmelse med anvendelsesdatoen for forordning (EU) 2023/2411 —

([1]) EUT L, 2023/2411, 27.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2411/oj.

([2]) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/625 af 5. marts 2018 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 om EU-varemærker og om ophævelse af delegeret forordning (EU) 2017/1430 (EUT L 104 af 24.4.2018, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2018/625/oj).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Dokumentation, der ledsager ansøgningen om registrering

1. De kontaktoplysninger på ansøgeren, der er påkrævet i henhold til artikel 11, stk. 1, litra a), og kontaktoplysningerne på den kompetente myndighed, certificeringsorganet eller den fysiske person, der er påkrævet i henhold til artikel 11, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2023/2411, skal omfatte:

a) en adresse

b) et telefonnummer og

c) en e-mailadresse.

2. Hvis de i stk. 1 omhandlede kontaktoplysninger vedrører en fysisk person, skal behandlingen af personoplysninger ske i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 ([3]) og tjene følgende formål:

a) administration af ansøgningerne og/eller registreringerne som beskrevet i forordning (EU) 2023/2411 og i retsakter, der er vedtaget i henhold hertil

b) adgang til de oplysninger, som er nødvendige for et lettere og mere effektivt procedureforløb

c) kommunikation med ansøgerne og andre parter i proceduren, herunder intervenienterne

d) udarbejdelse af rapporter og statistikker, således at kontoret kan optimere sit arbejde og forbedre den måde, hvorpå systemet fungerer.

3. Hvis ansøgeren er en fysisk person, skal dennes nationalitet angives i den dokumentation, der ledsager ansøgningen om registrering.

4. Hvis en lokal eller regional myndighed eller en privat enhed af medlemsstaten er blevet udpeget som ansøger i overensstemmelse med artikel 8, stk. 4, i forordning (EU) 2023/2411, skal begrundelsen for en sådan udpegning angives i et særskilt dokument, som indgår i ledsagedokumentationen. Begrundelsen herfor skal omfatte en henvisning til national ret eller den administrative afgørelse om udpegning. Begrundelsen skal være specifik for en individuel ansøgning.

Artikel 2

Antageligheden af ansøgningen om registrering på EU-plan

1. Med hensyn til antagelighed, skal en ansøgning om registrering, foruden kravene i artikel 3 og 8 og artikel 22, stk. 1, eller artikel 20, stk. 1, og artikel 22, stk. 2, eller artikel 22, stk. 3, alt efter hvad der er relevant, og artikel 22, stk. 6, og artikel 65, stk. 3, i forordning (EU) 2023/2411, være i overensstemmelse med artikel 3, artikel 7, stk. 1, artikel 8, i tilfælde af direkte registreringer og ansøgninger fra tredjelande, og artikel 9-12 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2025/1956 ([4]).

2. Med hensyn til antagelighed skal en fælles ansøgning om registrering, foruden kravene i artikel 22, stk. 4 og 5, i forordning (EU) 2023/2411 være i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, 2 eller 3, i gennemførelsesforordning (EU) 2025/1956 og nærværende artikels stk. 1.

3. Hvis en ansøgning ikke kan antages, underretter afdelingen for geografiske betegnelser den kompetente myndighed og ansøgeren, alt efter hvad der er relevant, om begrundelsen for, at ansøgningen ikke kan antages, jf. artikel 23, stk. 6, i forordning (EU) 2023/2411.

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj).

([4]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2025/1956 af 29. september 2025 om regler for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2411 om beskyttelse af geografiske betegnelser for håndværks- og industriprodukter (EUT L, 2025/1956, 28.11.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/1956/oj).

Artikel 3

Meddelelsen om klage

1. En meddelelse om klage, der indgives i overensstemmelse med artikel 33, stk. 4, i forordning (EU) 2023/2411, skal indeholde:

a) navn og adresse på klageren og angivelse af den medlemsstat eller det tredjeland, hvor klageren er bosiddende eller etableret. For fysiske personer angives efternavn(e) og fornavn(e). For juridiske personer og andre retlige enheder som defineret i artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 ([5]) angives den officielle betegnelse, herunder enhedens retlige form, der kan forkortes, hvis dette er sædvanligt. Virksomhedens nationale identifikationsnummer kan også angives, hvis et sådant findes. Kontoret kan stille krav om, at klageren oplyser telefonnumre eller andre kontaktoplysninger med henblik på kommunikation. For hver klager angives helst kun én adresse. Angives der flere adresser, tages kun den førstnævnte adresse i betragtning, medmindre klageren betegner en af adresserne som postadresse

b) navn og forretningsadresse på den repræsentant, som klageren måtte have udpeget hvis repræsentanten har mere end én forretningsadresse, eller hvis der er to eller flere repræsentanter med forskellige forretningsadresser, tages kun den først nævnte adresse i betragtning som postadresse, medmindre det angives i meddelelsen om klage, hvilken adresse der skal benyttes som postadresse

c) en klar og entydig identifikation af den afgørelse, der klages over, med angivelse af den dato, hvor den blev truffet, og journalnummeret på den sag, som den påklagede afgørelse vedrører.

2. Meddelelsen om klage kan indgives på et hvilket som helst af Unionens officielle sprog.

3. Så snart meddelelsen om klage er indgivet, giver appelkammeret, alt efter hvad der er relevant, sagsøgte og de kompetente myndigheder eller centrale kontaktpunkter i de medlemsstater, hvor sagsøgte og klageren er bosiddende eller etableret, meddelelse herom på det officielle sprog, på hvilket klageren har indgivet meddelelsen om klage, sammen med en verificeret maskinoversættelse heraf på de respektive medlemsstaters relevante officielle EU-sprog. Hvis sagsøgte er bosiddende eller etableret i et tredjeland, underretter appelkammeret sagsøgte eller den kompetente myndighed i tredjelandet, alt efter hvad der er relevant, om meddelelsen om klage på det officielle sprog, som meddelelsen af klage er indgivet på, sammen med en verificeret maskinoversættelse heraf på det officielle EU-sprog, på hvilket sagsøgte tog det første proceduremæssige skridt i den relevante procedure ved kontoret.

Artikel 4

Begrundelse for klagen

1. En skriftlig begrundelse for klagen, jf. artikel 33, stk. 4, andet punktum, i forordning (EU) 2023/2411, skal indeholde en klar og entydig identifikation af følgende:

a) den klagesag, som den vedrører, ved angivelse af enten det tilsvarende klagesagsnummer eller den påklagede afgørelse i overensstemmelse med de krav, der er fastsat i nærværende forordnings artikel 3

b) den begrundelse for klagen, som ligger til grund for den begærede annullation af den anfægtede afgørelse

c) de faktiske omstændigheder, beviser og argumenter til støtte for den påberåbte begrundelse.

2. Begrundelsen for klagen skal indgives på samme sprog som meddelelsen om klage.

([5]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 af 14. juni 2017 om EU-varemærker (EUT L 154 af 16.6.2017, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1001/oj).

3. Så snart meddelelsen om klage er fundet antagelig, giver appelkammeret sagsøgte, de kompetente myndigheder eller centrale kontaktpunkter i de medlemsstater, hvor sagsøgte og klageren er bosiddende eller etableret, meddelelse om begrundelsen på det officielle sprog, på hvilket klageren har indgivet meddelelsen om klage, sammen med en verificeret maskinoversættelse heraf på de respektive medlemsstaters relevante officielle EU-sprog. Hvis sagsøgte er bosiddende eller etableret i et tredjeland, underretter appelkammeret sagsøgte eller den kompetente myndighed i tredjelandet, alt efter hvad der er relevant, om begrundelsen på det officielle sprog, som meddelelsen af klage er indgivet på, sammen med en verificeret maskinoversættelse heraf på det officielle EU-sprog, på hvilket sagsøgte tog det første proceduremæssige skridt i den relevante procedure ved kontoret.

Artikel 5

Antagelighed af en klage

1. Appelkammeret afviser en klage i følgende tilfælde:

a) hvis meddelelsen om klage ikke er indgivet senest to måneder efter datoen for offentliggørelse i EU-registret, jf. artikel 29, stk. 6, i forordning (EU) 2023/2411, af den påklagede afgørelse

b) hvis klagen ikke er i overensstemmelse med artikel 33, stk. 1 og 3, i forordning (EU) 2023/2411, eller med kravene i nærværende forordnings artikel 3, stk. 1, litra c), og artikel 4, stk. 2, medmindre disse mangler afhjælpes senest fire måneder efter offentliggørelsen af den påklagede afgørelse i EU-registret

c) hvis meddelelsen om klage ikke er i overensstemmelse med kravene i artikel 3, stk. 1, litra a) og b), og klageren, på trods af at være blevet underrettet herom af appelkammeret, ikke har afhjulpet manglerne inden for en frist, der er fastsat af appelkammeret

d) hvis begrundelsen ikke er indgivet senest fire måneder efter offentliggørelsen af den påklagede afgørelse

e) hvis begrundelsen ikke er i overensstemmelse med kravene i artikel 4, stk. 1, litra a) og b), og klageren, på trods af at være blevet underrettet herom af appelkammeret, ikke har afhjulpet manglerne inden for en frist, der er fastsat af appelkammeret.

2. Hvis klagen tilsyneladende ikke kan antages, kan formanden for det appelkammer, som sagen er blevet fordelt til i henhold til artikel 35, stk. 1, i delegeret forordning (EU) 2018/625, anmode appelkammeret om hurtigst muligt at træffe afgørelse om, hvorvidt klagen kan antages, inden sagsøgte får meddelelse om klagen eller, afhængigt af tilfældet, begrundelsen.

3. Appelkammeret anser en klage for ikke at være indgivet, hvis klagegebyret er betalt efter udløbet af den tidsfrist, der er fastsat i artikel 33, stk. 4, første punktum, i forordning (EU) 2023/2411 og i den situation, der er omhandlet i artikel 30, stk. 4, i gennemførelsesforordning (EU) 2025/1956. I sådanne tilfælde anvendes nærværende artikels stk. 2.

Artikel 6

Svarskrift

1. Sagsøgte kan indgive et svarskrift på et hvilket som helst af de officielle EU-sprog senest to måneder efter datoen for meddelelse af klagerens begrundelse. Under ekstraordinære omstændigheder kan denne frist forlænges efter begrundet anmodning fra sagsøgte.

2. Svarskriftet skal indeholde navn og adresse på sagsøgte og skal på tilsvarende vis opfylde de betingelser, der er fastsat i nærværende forordnings artikel 3, stk. 1, litra b) og c), artikel 4, stk. 1, litra a) og c).

3. Så snart svarskriftet er indgivet, giver appelkammeret klageren og de kompetente myndigheder eller centrale kontaktpunkter i de medlemsstater, hvor klageren og sagsøgte er bosiddende eller etableret, meddelelse herom på det officielle sprog, på hvilket sagsøgte har indgivet svarskriftet, sammen med en verificeret maskinoversættelse heraf på de respektive medlemsstaters relevante officielle EU-sprog.

4. Efter klagerens begrundede anmodning, som er indgivet senest to uger efter meddelelsen af svarskriftet og oversættelsen heraf, kan appelkammeret give klageren tilladelse til at supplere begrundelsen med en replik inden for en af appelkammeret fastsat frist.

5. Så snart replikken er indgivet, giver appelkammeret sagsøgte og de kompetente myndigheder eller centrale kontaktpunkter i de medlemsstater, hvor klageren og sagsøgte er bosiddende eller etableret, meddelelse herom på det officielle sprog, på hvilket klageren har indgivet replikken, sammen med en verificeret maskinoversættelse heraf på de respektive medlemsstaters relevante officielle EU-sprog.

6. Hvis appelkammeret har givet klageren tilladelse til at supplere begrundelsen med en replik, giver appelkammeret også sagsøgte tilladelse til at supplere svarskriftet med en duplik inden for en af appelkammeret fastsat frist.

7. Så snart duplikken er indgivet, giver appelkammeret, alt efter hvad der er relevant, sagsøgte, de kompetente myndigheder eller centrale kontaktpunkter i de medlemsstater, hvor sagsøgte og klageren er bosiddende eller etableret, meddelelse herom på det sprog, på hvilket klageren har indgivet meddelelsen om klage, sammen med en verificeret maskinoversættelse heraf på de respektive medlemsstaters relevante officielle EU-sprog. Hvis sagsøgte eller klageren er bosiddende eller etableret i et tredjeland, giver appelkammeret klageren eller sagsøgte eller den kompetente myndighed i tredjelandet, alt efter hvad der er relevant, meddelelse om svarskriftet, replikken og duplikken på det officielle sprog, som de er indgivet på, sammen med en verificeret maskinoversættelse af disse dokumenter på det officielle EU-sprog, på hvilket klageren indgav meddelelsen om klage, eller på hvilket sagsøgte indgav svarskriftet.

Artikel 7

Behandling af klagen

1. Behandlingen af klagen skal begrænset til de grunde, der er anført i begrundelsen. Retlige spørgsmål, som ikke er rejst af parterne, behandles kun af appelkammeret, hvis de vedrører væsentlige formforskrifter, eller hvis det er nødvendigt at afklare dem for at sikre en korrekt gennemførelse af forordning (EU) 2023/2411 under hensyntagen til de af parterne fremførte kendsgerninger, beviser og argumenter.

2. Behandlingen af klagen må kun omfatte påstande eller anmodninger, der er blevet fremsat i begrundelsen for klagen, og som blev fremsat rettidigt i proceduren ved afdelingen for geografiske betegnelser.

3. Appelkammeret kan acceptere kendsgerninger og beviser, som det får fremlagt for første gang, såfremt disse kendsgerninger og beviser, opfylder følgende krav:

a) de ser umiddelbart ud til at være relevante for sagens udfald, og

b) de har ikke været forelagt rettidigt af gyldige grunde, navnlig hvis de blot supplerer relevante kendsgerninger og beviser, der allerede var blevet indgivet rettidigt, eller indgives til at bestride konstateringer, der er foretaget eller behandlet i første instans af egen drift i den påklagede afgørelse.

4. Hvis appelkammeret beslutter at høre det rådgivende udvalg under klageproceduren som omhandlet i artikel 33, stk. 5, i forordning (EU) 2023/2411, underrettes sagsøgte og klageren og de kompetente myndigheder eller de centrale kontaktpunkter i den medlemsstat, hvor klageren og sagsøgte er bosiddende eller etableret, via det digitale system om en sådan høring. Appelkammeret giver dem sammen med meddelelsen om en sådan høring en verificeret maskinoversættelse på de respektive medlemsstaters relevante officielle EU-sprog.

5. Appelkammeret underretter gennem det digitale system sagsøgte og klageren og de kompetente myndigheder eller de centrale kontaktpunkter i den medlemsstat, hvor klageren og sagsøgte er bosiddende eller etableret, om det rådgivende udvalgs udtalelse. Appelkammeret giver dem sammen med det rådgivende udvalgs udtalelse en verificeret maskinoversættelse på de respektive medlemsstaters relevante officielle EU-sprog.

6. Hvis klageren eller sagsøgte er bosiddende eller etableret i et tredjeland, giver appelkammeret klageren og sagsøgte eller de kompetente myndigheder i tredjelandet, alt efter hvad der er relevant, oplysninger om høringerne og meddelelse om det rådgivende udvalgs udtalelse, sammen med verificerede maskinoversættelser på det officielle EU-sprog, på hvilket klageren indgav meddelelsen om klage, eller på hvilket sagsøgte indgav svarskriftet. Hvis sagsøgte ikke har indgivet et svarskrift, vil oversættelserne blive forelagt på det sprog, på hvilket sagsøgte tog det første proceduremæssige skridt i den relevante procedure ved kontoret.

Artikel 8

Deltagelse i klagen

1. En medlemsstat, repræsenteret ved sin kompetente myndighed eller sit centrale kontaktpunkt, jf. henholdsvis artikel 12 og artikel 19, stk. 5, i forordning (EU) 2023/2411 (»intervenienten«), kan deltage i klagen.

2. Interventionen skal være accessorisk til hovedproceduren og er begrænset til helt eller delvis at understøtte hovedpartens eller en af hovedparternes påstande. Den giver ikke de samme proceduremæssige rettigheder, som de rettigheder, der indrømmes hovedparterne. Den bliver formålsløs, hvis en hovedpart hæver sagen, eller hvis der indgås en aftale mellem hovedparterne, eller hvis appellen afvises. Medlemsstaten accepterer sagen, som den foreligger på det tidspunkt, hvor den deltager.

3. Anmodningen om intervention skal meddeles appelkammeret på et hvilket som helst af de officielle EU-sprog senest fire måneder efter, at oplysningerne om den indgivne klage er offentliggjort i EU-registret. En meddelelse om intervention, der indgives efter udløbet af denne frist, er uden virkning. Det skal fremgå af anmodningen, hvilken part intervenienten vil støtte. Begæringen om intervention skal indeholde:

a) en klar identifikation af klagesagen

b) navn og adresse på den, der anmoder om intervention

c) angivelse af stilling og adresse på repræsentanten for den, der anmoder om intervention, hvis det er relevant

d) de påstande, som den, der anmoder om intervention, ønsker at indtræde til støtte for.

4. Så snart anmodningen om intervention er indgivet, giver appelkammeret, alt efter hvad der er relevant, sagsøgte, klageren, de kompetente myndigheder eller centrale kontaktpunkter i de medlemsstater, hvor sagsøgte og klageren er bosiddende eller etableret, samt de andre intervenienter, meddelelse herom på det sprog, på hvilket intervenienten har indgivet anmodningen om intervention, sammen med en verificeret maskinoversættelse heraf på de respektive medlemsstaters relevante officielle EU-sprog.

5. Appelkammeret forelægger uden ophold alle procesdokumenter, der er forkyndt for parterne, for intervenienten samt en verificeret maskinoversættelse heraf på intervenientens relevante officielle EU-sprog.

6. Intervenienten kan indgive et interventionsindlæg inden for den frist, der er fastsat af retsformanden. Et sådant indlæg skal indeholde:

a) intervenientens påstande, hvorved denne helt eller delvis understøtter en af hovedparternes påstande,

b) de af intervenienten fremførte anbringender og argumenter og

c) hvis det er relevant, eventuelle beviser, der fremsættes eller påberåbes.

7. Efter indgivelsen af interventionsindlægget fastsætter appelkammeret en frist for parternes besvarelse af dette indlæg. Parterne skal have mulighed for at besvare et sådant indlæg på et hvilket som helst af de officielle EU-sprog.

8. Så snart interventionsindlægget og besvarelserne er indgivet, giver appelkammeret, alt efter hvad der er relevant, sagsøgte, klageren, de kompetente myndigheder eller centrale kontaktpunkter i de medlemsstater, hvor sagsøgte og klageren er bosiddende eller etableret, samt de andre intervenienter, meddelelse herom på det sprog, på hvilket intervenienten har indgivet interventionsindlægget, sammen med en verificeret maskinoversættelse af disse dokumenter på de respektive medlemsstaters relevante officielle EU-sprog.

9. Hvis klageren eller sagsøgte er bosiddende eller etableret i et tredjeland, giver appelkammeret klageren eller sagsøgte eller de kompetente myndigheder i det tredjeland, hvor de er bosiddende eller etableret, alt efter hvad der er relevant, meddelelse om interventionsindlægget og besvarelserne sammen med verificerede maskinoversættelser heraf på det officielle EU-sprog, på hvilket klageren indgav meddelelsen om klage, eller på hvilket sagsøgte indgav svarskriftet. Hvis sagsøgte ikke har indgivet et svarskrift, vil oversættelserne blive forelagt på det sprog, på hvilket sagsøgte tog det første proceduremæssige skridt i den relevante procedure ved kontoret.

Artikel 9

Det formelle indhold af appelkammerets afgørelse

Appelkammerets afgørelse skal indeholde:

a) en angivelse af, at den er truffet af appelkammeret

b) datoen for afgørelsen

c) parternes og intervenienternes navne og, hvis det er relevant, navnene på parternes og intervenienternes repræsentanter

d) nummeret på den klage, den vedrører, og en identifikation af den påklagede afgørelse i overensstemmelse med kravene i artikel 3, stk. 1, litra c)

e) oplysninger om appelkammerets sammensætning

f) navnet på den formand og de medlemmer, der deltog i afgørelsen, herunder en angivelse af, hvem der fungerede som referent i sagen

g) navn på lederen af registreringskontoret eller eventuelt af det medlem af registreringskontoret, der underskriver på vegne af lederen af registreringskontoret

h) en sammenfatning af kendsgerningerne og de argumenter, der er fremsat af parterne og intervenienterne

i) begrundelsen for afgørelsen

j) appelkammerets konklusion

k) hvis det rådgivende udvalg er blevet hørt, nummer på, dato for og resumé af udtalelsen.

Artikel 10

Fritagelse for oversættelsesforpligtelsen i klagen

1. En medlemsstats kompetente myndighed eller centrale kontaktpunkt kan via en særlig fællespostkasse anmode appelkammeret om ikke at forelægge de oversættelser, der er omhandlet i denne forordnings artikel 3, stk. 3, artikel 4, stk. 3, artikel 6, stk. 3, 5 og 7, artikel 7, stk. 4 og 5, og artikel 8, stk. 4, 5 og 8. En sådan anmodning skal indgives inden den 1. maj 2026. I anmodningen angiver medlemsstaten tydeligt, under henvisning til de relevante artikler, hvilke oversættelser den ikke ønsker at modtage.

2. Den i stk. 1 omhandlede anmodning om fritagelse kan når som helst helt eller delvis trækkes tilbage på samme måde som beskrevet i nævnte stykke.

Artikel 11

Supplerende klageregler

Artikel 25, 28, 29 og 31 samt artikel 34-48 i delegeret forordning (EU) 2018/625 finder tilsvarende anvendelse.

Artikel 12

Beregning af frister og fristers længde

1. Beregningen af en frist begynder med den dag, der følger efter den dag, den pågældende begivenhed fandt sted; denne begivenhed kan være et proceduremæssigt skridt eller udløbet af en anden frist. Består det proceduremæssige skridt i en meddelelse, er den pågældende begivenhed den dato, på hvilken dokumentet er blevet meddelt eller anses for at være blevet meddelt. En meddelelse, der foretages via det digitale system, anses for at være blevet meddelt den femte kalenderdag efter den dag, hvor dokumentet er afleveret i kontobrugerens indbakke i det digitale system.

2. Når en frist udtrykkes som et år eller et bestemt antal år, udløber den i det pågældende efterfølgende år i den måned, der har samme navn, og på den dag, der har samme talbetegnelse, som hhv. den måned og den dag, hvor den pågældende begivenhed fandt sted. Har den pågældende måned ikke nogen dag med samme talbetegnelse, udløber fristen på månedens sidste dag.

3. Når en frist udtrykkes som en måned eller et bestemt antal måneder, udløber den i den pågældende efterfølgende måned på den dag, der har samme talbetegnelse som den dag, hvor den pågældende begivenhed fandt sted. Har den pågældende efterfølgende måned ikke nogen dag med samme talbetegnelse, udløber fristen på månedens sidste dag.

4. Når en frist udtrykkes som en uge eller et antal uger, udløber den i den pågældende efterfølgende uge på samme ugedag som den dag, hvor den pågældende begivenhed fandt sted.

Artikel 13

Frister

1. Hvis en frist ikke udtrykkeligt er fastsat i forordning (EU) 2023/2411, gennemførelsesforordning (EU) 2025/1956 eller nærværende forordning, fastsætter kontoret fristen. De frister, som kontoret har fastsat, må ikke være kortere end én måned eller længere end seks måneder.

2. Med forbehold af de tidsfrister, der er fastsat i forordning (EU) 2023/2411, gennemførelsesforordning (EU) 2025/1956 eller i nærværende forordning, kan kontoret forlænge en frist efter begrundet anmodning herom. En sådan anmodning skal indgives af den berørte part, inden den pågældende frist er udløbet. Er der to eller flere parter, kan kontoret gøre forlængelsen af en frist afhængig af, at de andre parter er indforstået hermed.

Artikel 14

Fristernes udløb

1. Udløber en frist på en dag, hvor kontoret ikke er åbent, forlænges fristen til den første dag derefter, hvor kontoret er åbent.

2. Udløber en frist på en dag, hvor der forekommer en generel afbrydelse af elektronisk kommunikation, forlænges fristen til den første dag derefter, hvor den elektroniske kommunikation er genoprettet.

Artikel 15

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* og finder anvendelse fra den 1. december 2025.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. september 2025.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand